

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XVIII. évfolyam | 3. szám | 2020. szeptember

Állványok a kápolna körül, építőanyagok a színpadon

Augusztus utolsó hétvégéjén csendesen zártuk a nyarat itt, Sitkén. Szombat este, alkonyat táján pár tucat hűséges látogató és egy gitáros fiú próbálta felidézni a harmincnégy évnyi történetek hangulatát, és azt az érzést, melyet a kápolna és a mellette álló színpadról a fesztiváljaink sugároztak.

Nagyon készültünk, a program már 2019. év végére összeállt. Megkötött szerződéseink voltak, remek hangulatú eseménynek ígérkezett 2020. augusztus utolsó szombatja. Sokszor úgy érezzük, a semmi-be nyúlunk, amikor tervezünk, mivel nem ismerjük, nem ismerhetjük a jövőt. De elképzelések, vágyak, hagyományok és kitűzött célok nélkül nem alakulhat a jövő.

Reménykedünk, hogy egy év múlva már semmilyen vírus nem áll útjában annak, hogy fogadhatunk előadóművészeinket és nézőinket.

Az egyesület elnöksége úgy szeretne volna, hogy augusztus végére

megújult köntösben köszönti a harmincnegyedik fesztivál fellépőit és nézőit az épület és a stáció fülkesor. Ezért megrendelte a kápolna teljes külső felújítását.

Már megtörtént a falak talajnedvesség elleni szigetelése, lassan

Ezt követően újra lesz festve tetőtől talpig a teljes épület. Ezzel párhuzamosan újulnak meg a támfalak és a lépcsőfeljárók.

A megsérült kerámia kép újrakészítésére tett ígéretet Petrás Mária művésznő. Bízunk ben-

befejeződik a lábazat újravakolása. Következő napokban a falfelületek, a tornyok régi festékrétegének az eltávolítása, tisztítása lesz soron.

ne, hogy valóban ez a felújítás is elkészül rövidesen.

Kovács Ferenc

TARTALOM

- Állványok a kápolna körül, építőanyagok a színpadon..... 1
- Idén sem maradt árván a Kápolnadomb..... 2-3
- Önkormányzati hírek..... 3-4
- Kitűnő, nevelőtestületi dicséretben részesült tanulóink..... 4
- Márti néni utolsó munkanapja..... 5
- Szépet fogtok álmodni!..... 6
- Bemutatjuk Haller Mátét és családját..... 7
- MEGKÉRDEZTÜK
A falu orvosait..... 8-9
- Községi összefogással épült.. 10
- A Géniusz Kürtegyüttes koncertje Sitkén..... 10
- A vírushelyzet sem rettentette el a táborszervezőket..... 11-13
- Dylan, a bajnok..... 14
- Ismét pattoghat a labda..... 15
- Új tekepályán várja a bajnoki rajtot a sitkei tekecsapat..... 16

Idén sem maradt árván a Kápolnadomb

Több évig az egyesület tagjaként, jegyszedőként vettem részt a koncerteken, majd 2005-től a rendezvény szervezőjeként, a kápolna oldalából nézhettem le a színpad előtt hömpölygő több ezres nézőseregre. Mindig jó érzéssel, s nem kis büszkeséggel töltött el, mikor több hónapos szervezőmunkánk gyümölcse beérni látszott. De talán mégis az idei évben tapasztaltak ébresztettek rá arra, hogy az, amit képvisünk, jó. Azzal, hogy a koncertjegyek árát próbáljuk alacsonyan tartani, hogy a gyerekeket ingyen engedjük be, hogy a családok hűtőtáskával érkezhessenek, mind-mind olyan gesztus, amely biztosítja a rendezvény családi jellegét. S talán ettől van az, hogy vannak, akik már az unokáikkal járnak vissza hozzánk. Bár a közösségi médiában többször is kapunk a műsort, a fellépőket kritizáló véleményeket, megtanultuk, hogy mindenkinek nem lehet megfelelni.

Idén nagyon sajnáltuk, hogy bár már összeállt a kimondottan jónak ígérkező műsor, a technika, a vendéglátás, s minden, ami kell, még sem tarthattunk koncertet a Kövesdombon. Mikor ez felkerült a világhálóra, sok sajnálkozó üzenet mellett ez is olvasható volt: Akkor marad a B terv, legfeljebb bográ-

csozunk egyet. E-mailben is kérdezték tőlünk, azért jöhetnek-e akkor is, ha elmarad a koncert? Bevallom, kíváncsivá tett bennünket, kik azok, akik az ország másik részéből is eljönnek hozzánk, csak azért, hogy itt legyenek, hogy találkozzanak egymással. Így hát

lázs Fecótól hallottak először a koncertről, a 2020-as a kilencedik lett volna. Főként a Lord miatt jönnek, de végül is az a fontos, hogy évente egyszer itt találkozhatnak. Már az elején felmerült, hogy hoznak sátrat, s akkor nem kell éjjel utazni. Azóta minden évben újabb

Akik Győr-Moson-Sopron megyéből érkeztek

felkerekedtünk szombat délután, s a Kövesdombon három, csodálatos baráti társasággal találkoztunk.

Mindjárt a domb tetején egy kb. 10 fős csoportot láttunk meg elsőként. Zalaegerszegről, Oroszlányból jöttek. Ba-

és újabb dologgal bővül a kényelmüket szolgáló dolgok listája. Székek, asztalok, főzőeszközök. Ottjártunkkor is készült a finom vacsora, melyből aztán bennünket is jó szívvel kínáltak. Megtudtuk, hogy semmi nem tántoríthatja el őket a sitkei koncerttől. Elmesélték, hogy meglepetten látták, mikor ideértek, hogy a hely, ahol le szoktak táborozni, le van kaszálva. Így a fűnyíróra, amit hoztak, nem lesz szükség. Kiderült, hogy egyik barátjuk eljött lenyírni a fűvet előző nap édesapjával Zalaegerszegről, hogy rendezett környezet várja a társaságot. Megtudtuk azt is, hogy már előző este lent énekeltek a színpadon a többiekkel. Egy ötletet is kaptunk a beszélgetés végén. Kérjük fel a zenekarokat, írjanak Sitkének Himnuszt. Valóban jó ötletnek tűnik, reméljük, meg is valósul egyszer.

A másik társaság többsége Győr-Moson-Sopron megyei, ők is itt találkoztak köveskáli barátaikkal. Vannak közöttük, akik immár 22 éve jönnek. Már a 2006-ban kiadott könyvben is van róluk kép. Minden évben többen vannak. Ők is mindent elkövetnek, hogy évente

A zalai rajongók

egyszer találkozzanak itt, Sitkén. Más fesztiválra ritkán mennek el, de ezt nem hagynák ki semmi pénzért. Itt rockzene van. Családias a hangulat, a gyerekeket is biztonságban tudhatják. Itt békésen elfér egymás mellett idős és fiatal, s mindenki, aki a rock kedvéért jön ide. S amit még nagyon pozitív dolognak tartanak, hogy egy család bátran hozhatja a hűtőskáját, senki nem

akadályozza meg ebben. A társaság egyik tagja, Margl Szilvia 2007-ben jött először Sitkére, nehéz időszakot jött felejtetni. Az itt töltött éjszaka után azt mondta: Ha holnap meghalok is, ezért érdemes volt élnem. S azóta is itt van minden évben, ha teheti.

Egy kicsit távolabb Vas megyei társaság fogad bennünk gitárszóval, énekkel. Köztük van Rába Ferenc (Csámpi) is, aki már az első

koncerten is itt volt 1986-ban. Sajnos néhány év kimaradt – mondja –, de 29-en itt voltam. Ezt a filinet, szabadságot sehol máshol nem érezni, csak itt, Sitkén. Aztán megkérte barátját, hogy csapjon a húrok közé, s máris együtt énekelték: „Aluljárók fia. A sorsod valahol hibás”.

Közben eltelt az idő, nyolc óra lett. A rock szerelmesei ismét a színpadnál gyülekeztek, hogy átadják magukat

a közös éneklés örömének. Hát így esett, hogy 2020-ban kedves és hűséges koncertlátogatóinknak köszönhetően szólt a rock a kápolna alatt.

Köszönjük ezt a különleges élményt, melyet nem csak a lelkünkben, de a fényképeken is tovább őrzünk. Jó volt veletek. Reméljük, még sokáig találkozunk itt, a kápolna tövében.

Gróf Lászlóné

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata pályázatot nyújtott be a Magyar Falu Program keretében „Közterület karbantartását szolgáló eszközbeszerzés” című alprogram pályázati kiírására.

Sitke Község Önkormányzata a projekt költségét bruttó 7.548.400 Ft összeggel jóváhagyta. Az önkormányzat a pályázat útján bruttó 7.548.400 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt.

Sitke Község Önkormányzata a Sárvár város Önkormányzatával az óvodai feladatok ellátására 2020. július 1. napjától 2025. június 30. napjáig feladat-ellátási szerződést kötött. Sárvár Város Önkormányzata az óvodai nevelést a Sárvári Vármelléki Óvodában biztosítja. Sárvár Város Önkormányzata a sitkei gyermekek óvodai ellátásáról elsősorban a Sárvári Vármelléki Óvoda Sitkei tagóvodájában (9671 Sitke, Petőfi Sándor u. 29.) – mely 2020. szeptember

1-jétől telephelyként működik tovább – gondoskodik.

A veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet és a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 46. § (4) bekezdése, valamint a koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvény alapján Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testületének a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben (a továbbiakban: Mötv.) meghatározott feladat- és hatásköreit a veszélyhelyzet fennállásának időtartama alatt a polgármester gyakorolta.

A képviselő-testület feladat- és hatáskörében hozott határozatok száma: 24 db. A képviselő-testület feladat- és hatáskörében alkotott rendeletek száma: 3 db. A határozatok megtekinthetők Sitke község honlapján a <https://sitke.hu/hu/letoltheto-anyagok/hatarozatok/oldal/2/> linken, a rendeletek

a <https://sitke.hu/hu/letoltheto-anyagok/rendeletek/oldal/3/> linken, valamint a Nemzeti Jogszabálytárban.

A veszélyhelyzet a 282/2020. (VI. 17.) Korm. rendelet alapján 2020. június 18-án megszűnt, az önkormányzat 2019. évi gazdálkodásáról készített éves költségvetési beszámolót és zárszámadási rendeletet a képviselő-testület elfogadta. Az elmúlt év gazdálkodása jónak minősíthető, az önkormányzat bevételeinek kedvező alakulása miatti többletforrások és a meglévő tartalékok lehetővé tették, hogy 2019. évben megvalósuljanak a költségvetésben tervezett feladatok, biztosított legyen a működötetés.

Az elnyert pályázati támogatások, valamint a működési kiadásoknál keletkezett megtakarítás biztosította, hogy fejlesztések valósulhassanak meg, a 2019. évi gazdálkodást hitel felvétele nélkül tudta teljesíteni az önkormányzat, melyet likviditási gondok sem nehezítettek.

A 2019. évi gazdálkodás maradványa, számításba véve a megelőlegezések visszafizetési kötelezettségét, valamint a feladattal terhelt összeget (98.322.035 Ft), mely tartalmazza a Magyar Falu Program keretében elnyert pályázati összegeket, ez évben 9.945.412 Ft összegben áll rendelkezésre a rendkívüli feladatok, illetve pályázati lehetőségek forrásául.

A 2019. évi költségvetés elfogadásakor megfogalmazott célkitűzések – működőképesség megtartása, a kötelező önkormányzati feladatok ellátása, új fejlesztési célokhoz pályázatok benyújtása, tartalékok képzése – az éves gazdálkodás során megvalósultak.

Sitke Község Önkormányzatának 2019. évi összefoglaló éves ellenőrzési jelentését a címzetes főjegyző előterjesztésére, a belső ellenőr által elkészített tartalommal a képviselő-testület jóváhagyta, csakúgy, mint a polgármester hatáskörébe átruházott 2019. évi szociális támogatásokról szóló beszámolót.

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete pályázatot nyújtott be az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztési támogatás igénylésére, a Herczeghegyalja utca burkolat felújítása 245 m hosszban pályázati célra.

A képviselő-testület a tervezett felújítás költségét bruttó 19.948.928 Ft összeggel jóváhagyta. Az önkormányzat a pályázat útján 16.956.589 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt. A saját forrás összegét, 2.992.339 Ft-ot az önkormányzat 2021. évi költségvetésében biztosítja.

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete pályázatot nyújtott be az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztési támogatás igénylésére, Sitkei Önkormányzati Konyha felújítása pályázati célra.

A képviselő-testület a tervezett felújítás költségét bruttó 25.253.206 Ft összeggel jóváhagyta. Az önkormányzat a pályázat útján 23.990.545 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt. A saját

forrás összegét, 1.262.661 Ft-ot az önkormányzat 2021. évi költségvetésében biztosítja.

A képviselő-testület a pályázatok nyertessége esetére kötelezettséget vállal arra, hogy az önkormányzat 2021. évi költségvetésében a felújítási kiadások előirányzatai között a tervezett felújítás összegét biztosítja, melynek forrásául – a saját bevételekből származó saját erő mellett – a felhalmozási célú támogatások államháztartáson belülről bevételi előirányzat szolgál.

Sitke Község Önkormányzata a belügyminiszter által meghirdetett, a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi L. törvény 3. melléklet 1.8. pont szerinti, a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó támogatására pályázatot nyújtott be 32 m³ kemény lombos tűzifa igénylésére.

Vargáné Horváth Krisztina

Kitűnő, nevelőtestületi dicséretben részesült tanulóink

Borbély Szonja

Daczó-Moórunig Blanka

Daczó-Moórunig Dalma

Gaál Teobald

Garai Ádám

Garai Léna

Horváth Olivér

Jeczó Jázmin

Kovács Fanni

Léderer Dominika Hanna

Molnár Anna

Mórocz Kira Stefánia

Mórocz Lolita

Mórocz Natália

Nagy Ármin

Péntes Hanna

Pup Leila Anna

Pup Liliána Kata

Sulyok Balázs és Sulyok Anna

Sulyok Zsófia

Szívből gratulálunk! Reméljük, még sokszor adhatunk hírt kimagasló eredményeitekről újságunkban: a szerkesztőség

Márti néni utolsó munkanapja

MUNKATÁRSAK, ÓVODÁSOK, SZÜLŐK BÚCSÚZTATTÁK

A július 3-án megtartott családi napon engem ért az a megtiszteltetés, hogy az ovisok és a szülők nevében – több évtizedes munkáját megköszönve – elbúcsúzzak Pataki Mártától, mindannyiunk Márti óvó nénijétől.

Most mi is húztunk egy motivációs levelet Neked, Márti néni:

3. A tanításban nem az a legtöbb, hogy az ember azt a tudást, amit évtizedes elméleti és gyakorlati munkával

Rengeteg játék, sokrétű foglalkozások, dalok, ismerkedés az ünnepekkel, szűkebb környezetünk állat- és növényvilágának élményekkel tarkított megismerése mind-mind hozzád kötődik. Mikor az én gyerekeim is ovis korba lépett, fel sem merült más, csak ez az ovi, az itt dolgozók és persze te, Márti néni.

Az elmúlt 3 évtizedben a Sitkén élő gyerekek nagy része hozzád járt oviba, tőled kaptuk meg az alapokat ahhoz, hogy iskolások lehessünk. Több száz gyereket oktattál, neveltél mindig az aktuális

ták, hogy láthassanak a laptopok, monitorok előtt ülve.

Aztán derült égből villámcsapásként hallottuk a hírt, hogy hamarosan a nyugdíjasok népes táborát erősíted majd. Az élet minden szakaszának megvan a maga szépsége!

Kedves Márti néni, te most érkezted egy új korszakhoz! Ezentúl több idő jut majd a saját családotra, gyerekeidre, unokáidra, vagy épp önmagadra, melyhez ezúton is kívánok jómagam, valamennyi szülő, volt és jelenlegi óvódás

Utolsó munkanap a kollégákkal

megszerzett, továbbadja, hanem ... az ember önmagát adja tovább. A személyiségét. A példát.

KEDVES MÁRTI NÉNI!

29 évvel ezelőtt várakozással teli izgalommal kezdtem meg óvódás életem első napjait. Az akkor egy éve működő sitkei oviban te vártál engem, hisz 30 éve, a megnyitás első napjától itt dolgozol, és bár nem itt élsz, az elmúlt évek alatt váltál te is szép lassan sitkeivé. A 3 év jó emlékekkel zárult számomra, mindig is szeretettel emlékeztem rá vissza.

szempontoknak megfelelően, de mindig az emberi értékeket és leginkább magát a gyereket szem előtt tartva. Ezúton is hála és köszönet érte! Ismerted nemcsak a gyerekeket, hanem a szülőket, a mögöttük lévő családi hátteret, örömeinket, problémáinkat. Ha aggódtunk valamiért, te megnyugtattál bennünket, hogy menni fog, mert a gyerekeink képesek rá.

Az idei év kicsit más volt nektek, óvónéniknek, nekünk, szülőknek és a gyerekeknek egyaránt. De ezt a helyzetet is minden nehézség ellenére igyekeztél úgy megoldani, mintha napi szinten találkoznál a gyerekekkel, akik alig vár-

nevében örömeinkben, egészségben gazdag, hosszú és tartalmas nyugdíjas éveket! Bízunk benne, te is legalább olyan szeretettel gondolsz mindig vissza ránk és a sitkei ovis évekre, mint ahogy mi tesszük veled kapcsolatosan!

Ha néha úgy tartja kedved, szaladj be és meséld el, mi történt veled, mióta nem vagyunk az életed részesei! Végezetül azt kívánom, ha az utcán találkozol valamelyik régi sitkei ovisoddal, egy mosoly kíséretében mindig legyen egymáshoz néhány kedves szavatok!

Jenei Krisztina

Szépet fogtok álmodni!

40 ÉVES SZÜLETÉSNAPJÁT ÜNNEPELTE A SOLTIS LAJOS SZÍNHÁZ SITKÉN

Július 18-án a sitkei művelődési házban tartotta 40 éves születésnap találkozóját a Soltis Lajos Színház.

Ünnepelni gyűltek össze a Soltis Lajos Színház 40 éves jubileuma alkalmából egykori és ma is aktív színjátszók, a színház sorsát egyengető támogatók és színházi segítők, egyszerűen sokan, akik a társulat életének bármilyen szintű szereplői voltak vagy máig is azok. Szimbolikusan Sitkén, ott és abban az épületben, annak is abban a termében, ahonnan 40 évvel ezelőtt a színház indult – ahogyan arra köszöntőbeszédében utalt is Morgós István polgármester: „Itt, ebben a teremben pattant ki a színház ötlete”.

A társulat alapító atyja, Nagy Gábor 40 éve tartja egyben a Sitkéről indult, mára Celldömölkön otthonra lelt színházat. „Miért is ment el a színikör Sitkéről?” – tette fel a kérdést Morgós István polgármester. „Képzeljék el, ha egy ekkora falunak NBI-es focicsapata lenne, és próbálná fenntartani, szponzorálni! Kinőttek bennünket” – hozta a hasonlatot. S ha már a foci előkerült, erre való reflexióként idekapcsoljuk a polgármester úr után felszólaló Majthényi elnök úr Monty Python-i csattanóját (v.ö.: punch line), miszerint „elmondhatjuk, hogy Sitke a magyar színjátszás Felcsútja”. A reakciókat nem részletezzük, a képzelőerőt tessenek aktiválni!

„Jó érzés, hogy ilyen magasra eljutottak, hogy nem felejtették el, honnét indultak, és jó érzés, hogy itt tartják évfordulójukat” – zárta köszöntőjét a falu első embere. A társulat az ünnepi alkalomból anyagi támogatásként 40.000 Ft-ot kapott Sitke Önkormányzatától.

Majthényi László közgyűlési elnök a Vas Megyei Közgyűlés elismerő oklevelét adta át a társulatnak, amit a Soltis Lajos Színház Művelődési Egyesület „Vas megye közművelődési életében betöltött szerepéért, Vas megye és Celldömölk város hírnevének öregbítéséért” kapott.

Regös János, a Magyar Szín-Játékos Szövetség elnöke beszédében visszautazott az időben, amikor Soltinszky Tibornak, a csapat egykori mentorának szavait idézte: „Gyere, menjünk le Sitké-

re, egy kicsi falu, ahol csodát fogsz látni”. Ez a csoda szinte példa nélküli, hiszen a társulat generációról generációra adott szakmai képzést a színjátszás iránt fogékony „álmokergetőknek”. „Mindig új arcok, új tehetségek bukkantak itt fel, akárhányszor jöttem, mindig rácsodálkoztam erre. Az is nagyon tiszteletre méltó, hogy kinn vagytok az utcán, a kisfalvakban, elmentek nagyvárosokba, van kapcsolatotok a világgal határon túl is. Példamutatónak tartom mindezt” – emelte ki köszöntőjében Regös János.

Nagy Gábor „monológjában összeírt egy csomó dolgot”, és nem is tudta azt rövidre fogni. Ami így is volt rendjén! A kezdetekre utalva megtudtuk, hogy az

meghatározza a társulatot: „közösségi színház vagyunk”. „Mikor jó egy közösség? Ha nem nézi, hogy mennyit ad.” – summázta.

Az ünnepi ceremónia zárásaként az egyesület elnöksége – háláját és köszönetét kifejezendő – díszoklevéllel és kis ajándékokkal kedveskedett a színházért évtizedek óta sokat tevőknek. Elismerésben részesült Bruckner Roland, aki 20 év után együtt jött el Sitkéről Nagy Gáborral, azaz a legrégebbi tagja – a színházalapító után – a társulatnak. Több évtizedes kitartó és áldozatos munkájáért Ihász Csilla, Benkő Péter Pál és Marton Miklós is díszoklevelet kapott. A színház eddigi tevékenységé-

A negyvenéves születésnapot ünneplők

első premier, amit kitűztek, elmaradt. Aztán a második is, mivel 1980-ban még eléggé ismeretlen volt a csapat. „Még csak észre sem vettek bennünket akkor” – idézte fel Nagy Gábor. Az első premierre végül 1980. december 31-én a sárvári művelődési központ 'Oázis' pinceklubjában került sor, sárvári társakkal, míg az első sitkeire 1982. május 2-án. Utóbbi nehezen jött össze, mert a főszereplőt motorbaleset érte a főpróbahétén... végül Gróf László (súgó, citerás és alapító tag) ugrott be, mivel ismerte az összes szerep szövegét. A korosztályok feletti múltidézt követően Nagy Gábor talán legfontosabb gondolata hangzott el, ami máig

nek megörökítéséért, dokumentálásáért Ölbei Livia kulturális újságíró, színikritikus és Benkő Sándor fotóriporter vehették még át az egyesület díszoklevelét és ajándékát. Nagy Gábor nemcsak adott, kapott is díjat: Pesti Arnold társulatvezető az 'Alapító Atya' díjat és egy kartondobozba rejtett „apróságot” adott a színházalapítónak négy évtizedes fáradhatatlan munkásságáért.

A sitkei szülinapi szeánsz közös fotózással és szeretetvendégséggel, valamint éjszakába nyúló beszélgetésekkel zárult.

Szerző és fotó Büki László (Vaskarika)

Bemutatjuk Haller Mátét és családját

A Dózsa György utca Sitke két arcátját mutatja. Bal oldalon régi épületek találhatók, némelyik szépen felújítva, de szinte mindegyik gyönyörű virágos előkerttel, jobb oldalon modern házak húzódnak a domboldalon, mögöttük szántóföld. A domb tetejéről csodálatos kilátás nyílik a Hercsegre és a kápolnára. Sitkén bármerre indulunk el, néhány száz méter után a természetben sétálhatunk. Nem csoda, hogy több fiatal család is ezt a helyet választotta lakóhelyül. Az utca csak a gyerekevettől hangos, akik most is vidáman játszanak az utcán. Nem kell féltetni őket, itt mindenki vigyáz rájuk. Jobb oldalon, az utolsó házban élnek Hallerék. A sárvári nagyszülők éppen most búcsúzkodnak. Haller Máté és Hallerné Sőre Orsolya két gyermekükkel, Botival és Emmával élnek itt.

– Kérlek benneteket, hogy mutakozzatok be a Sitkei Hírlap olvasóinak!

– Máté: Közlekedés- és logisztikai mérnökként végeztem, és nyolc éve a Vörös Tüzépen dolgozom, amely egyébként az első munkahelyem. Alkalmazottként építőanyag-értékesítés és a fuvarozási feladatok szervezése a feladatom. Ez a munka kihívást jelent számomra, mert nagyon szerteágazó feladat és a tanácsadáshoz szükségem van a különböző anyagok széleskörű ismeretére. Az oktatás erre nem igazán készít fel bennünket, de a saját építkezésem tapasztalata sokat segített.

Haller Máté családjával

– Orsi: Én öt éve vagyok itthon. Előtte a 112-es Szombathelyi Hívásfogadó személyzeti és munkaügyi főelőadója voltam. A hívásfogadót 2012-ben hozták létre, és az én feladatom volt 2013-tól a toborzás és a munkatársak felvétele. Két évig dolgoztam ott, mialatt 300 embert vettünk fel. Boti 2015-ben, Emma 2018-ban született.

– Hogy kerültetek Sitkére? Miért éppen ezt a falut választottátok?

– Máté: Orsival 12 éve vagyunk együtt, 2011-ben volt az eljegyzés, majd 2014-ben került sor az esküvőre. Sárváron a Posta téren laktunk, akkori lakásunkat befektetésnek vásároltuk. Közvetlen Sárvár közeli falukban kerestük a telekvásárlási lehetőségeket. Egy nyaralásról jöttünk hazafelé, amikor eszünkbe jutott, hogy itt még nem jártunk. Rögtön bementünk a Polgármesteri Hivatalba, ahol a polgármester úr szívélyesen fogadott bennünket, és azonnal megmutatta nekünk az itteni lehetőségeket. Aztán Sitke mellett döntöttünk a

kedvező fekvés, a közművek és a telekár miatt. A bejárás a munkahelyre nem gond, 12-13 perc alatt a munkahelyemen lehetek, üzemenyagban sem fogy sokkal több, mint amikor Sárvárról jártam dolgozni.

– Hogy tetszik nektek a falusi élet?

– Orsi: Ez nem újdonság a számunkra, mert mindketten beletanultunk a falusi életbe a nagyszülőknél. A Hegyháton tanultam a kertészkedést, de természetesen elfogadjuk a nagyszülők tanácsait. A nagyobb dolgoknál segítenek már a gyerekek is, szeretnek öntözni, de szívesen szedik a krumplit is. A későbbiekben majd tervezünk néhány magas ágyást a kertbe.

– Milyen a kapcsolatokat az itteni emberekkel? Találtatok már barátokat?

– Orsi: A templomba idejárnak már Sitkére, látásból már sok embert ismerünk, de inkább az utcabeliekkel barátkoztunk össze.

– Máté: Sok fiatal él az utcában, és a szomszédaink, Kovács Rita és Horváth Endre

sokat tesznek azért, hogy egy kis közösséget alakítsanak ki. A baráti beszélgetéseken elhatároztuk, hogy készítünk egy sütögető helyet az utca túloldalán, ami aztán hat család összefogásával meg is valósult. Nagyon jól sikerült a felavatása, a gyerekek is nagyon élveztek. A későbbiekben talán még egy lábtengő pályát is kialakítunk.

– Az elhangzottak alapján úgy érzem, szerettek itt élni.

– Orsi: Igen, szeretjük ezt a nyugalmat. Már több ősgeneráció nőtt fel a szemünk láttára, de néha a vaddisznók is a telek végéig merészkednek. A legközelebbi tervünk éppen ezért a kerítés megépítése lesz.

– Máté: Azt hiszem, hogy életünk egyik legjobb döntése volt, hogy Sitkére költöztünk.

– Úgy érzem, ez egy nagyon jó végszó volt. Kíváncsi vagyok, hogy terveiteket minél előbb meg tudjátok valósítani, és erősödjének azok a szálak és kapcsolatok, amelyek Sitkéhez kötnek benneteket.

Germánné Cseszkó Blanka

MEGKÉRDEZTÜK – A falu orvosait

Megkérdeztük című interjúsorozatunkban ezúttal három sitkei, illetve sitkei kötődésű orvost mutatunk be. Elmesélték nekünk, hogy annak idején

miért pont az orvosi pályát választották, hogyan alakult eddig a szakmai életútjuk. A beszélgetés során arra is válaszoltak, hogy miként befolyásolta

a betegellátást a koronavírus-járvány az utóbbi fél évben.

Czupor Szilvia

GERGELYNÉ DR. BOKOR ILDIKÓ

felőtt háziorvos

– Egy éve vetted át Sárváron az 5-ös számú felőtt háziorvosi körzetben a rendelőt. Hol tanultál, miért pont az orvosi szakmát, azon belül is a háziorvoslást választottad?

– A Semmelweis Egyetemen végeztem 2010-ben. Már gyerekkoromban is benem volt, hogy orvos szeretnék lenni. 2003-ban úgy gondoltam, hogy megpróbálom az orvosira jelentkezést, és sikerült. Akkor már 30 éves voltam. Az egyetem vége felé jött, hogy a háziorvoslást választom. Nem bántam meg, nem választanék másik szakot semmiképpen sem.

Először praxisban dolgoztam Sterba Gizella doktornőnél, majd figyeltem a lehetőségeket. Mindenképpen felőtt praxisban szerettem volna dolgozni, és nem akartam elmenni Sárvárról. Aztán megtörtént az a sajnálatos dolog az Edgár doktor úrral, és akkor vettem át az ő körzetét.

– Hogyan fogadtak a sárvári páciensek, milyen kapcsolatot sikerült kialakítani velük?

– Azt gondolom, hogy jó a kapcsolatunk velük. Először talán egy picit furcsa volt nekik, hogy pár változást viszonylag az elején végrehajtottam. De aztán megszokták, belátták, hogy mindez az ő érdeküket is szolgálja.

– Idén mindent felborított a koronavírus-járvány. Mennyiben változtatta meg a te munkádat? Okozott-e többletfeladatot?

– Kevesebb volt a rendelőben történő megjelenés, bár a telefon csörgött rendszeren. Az ellátásban nagy előnyt jelentett az e-recept használata. A 65 év feletti orvosoknak nem volt kötelező a konkrét betegvizsgálat, így őket helyettesíteni kellett. Én Vörös doktort helyettesítettem körülbelül három hónapig. Két praxist vinni mindenképpen egy kicsit nehezebb.

– Hogyan fogadták a vírushelyzet miatt bevezetett változásokat a betegek? Mennyire voltak megértőek?

– Maximálisan megértőek voltak. A kisebb problémákat

Gergelyné Dr. Bokor Ildikó – Fotó: Magyoróssy Márton

megpróbáltuk telefonon megoldani. Aki nekik régebbi panaszai voltak, megértették, hogy ezzel most nem lehet továbblépni, szakrendelésre menni.

– Mit tapasztaltál, a betegek mennyire ijedtek meg ettől a helyzettől?

– Az elején nem tudták, hogy hova tegyék ezt a dolgot. Heteken keresztül jöttek olyan megkeresések, hogy „ez a panaszom, kell-e aggódnom, mit tegyek?“, aztán ahogy mindenki egyre felvilágosultabb lett a témában, utána már nem volt ezzel semmi gond.

– Mit hoz a közeljövő? So-

egy újabb, második hullám, erre hogy készültök?

– A védőfelszereléseket, tisztítószeret annak idején eljuttatták hozzánk, aminek nagy részét nem kellett felhasználni. Ha jön egy második hullám, akkor fennáll megint annak az esélye, hogy helyettesítenünk kell a nyugdíjas korú kollégákat.

Nálunk a COVID-nak annyi hozadéka van, hogy megmaradunk az időpontozásnál, csak telefonos előjegyzést követően lehet jönni a rendelőbe. Ez úgy tűnik, hogy jobban működik, mint amikor zsúfolva van a rendelő.

DR. KÁLMÁN ÉVA

belgyógyász

– Hol tanultál, miért pont az orvosi pályát választottad?

– Mindig is a reál tantárgyak érdekelték, a biológia és a kémia. Édesanyám, testvérem gyógyszerárban dolgozik, a bátyám gyógyszerésznek tanult, úgyhogy az egészségügyi vonal tulajdonképpen adott volt. Sárvári születésű

vagyok, ott végeztem a Tinódi gimnáziumban, és utána Pécsre jártam az orvosi egyetemre. 10 éve költöztünk ki Sitkére a férjemmel, és itt alapítottunk családot.

– Milyen szakterületet választottál, hol dolgozol jelenleg?

– Pályakezdőként Sárváron a belgyógyászati osztályra kerültem, 2007-ben szereztem belgyógyászati szakvizsgát, és 2016-tól Celldömölkön dolgozom a belgyógyászati szakrendelésen, illetve a krónikus belgyógyászati osztályon. A

tavalyi évben szereztem diabetológiai licencvizsgát.

– Az idei évben mindent átírt a koronavírus-járvány. Ez a te napi rutinodat mennyire befolyásolta?

– Folyamatosan dolgoztunk. Ami kihívást jelentett, hogy kevesebb alkalommal tudtunk betegeket találkozni, és nagyobb részt vett ki a munkánkból a telemedicina és a telefonos gyógyítás, amit igazából nem szeretünk, mert telefonon gyógyítani nem lehet. Ebben

Dr. Kálmán Éva

az időben óvatosabb terápiamódosítások jöhettek csak szóba, illetve ha új beteg volt, vagy sürgős dolog, akkor természetesen személyesen találkozási láttuk el a bete-

geket. A krónikus osztályon hála istennek olyan döntést nem kellett meghozni, hogy olyan betegeket engedjünk haza, akiket jó szívvel nem lehetett volna. Összességében szerintem az intézkedések kellő időben és kellő súllyal voltak meghozva, bízom benne, hogy a jövőben is hasonló eredményesség lesz.

– Mennyire voltak megértőek a betegek, mennyire tudtak alkalmazkodni az új szabályokhoz?

– Én úgy láttam, teljesen megértőek és türelmesek voltak a betegek. Tu-

domásul vették, hogy csak indokolt esetben jöhetnek be a rendelőbe. Úgy érzem, hogy emiatt nem maradtak el vizsgálatok, akinek sürgős volt orvoshoz fordulnia, önérik biztosított volt az ellátás.

– Mit tapasztaltál, a betegek mennyire ijedtek meg ettől a helyzettől?

– Szerintem az Olaszországból érkező híreket látva – azért nem alaptalanul – mindenki megijedt. Ennek megfelelően kellőképpen fegyelmezetten viselték a szabályozásokat. Azóta már lazult a fegyelem, a társas

érintkezéseket már nem annyira kerülik az emberek.

– Nektek, szakorvosoknak milyen óvintézkedéseket kellett tenni?

– A fő aggályunk mind a mai napig az, hogy be ne vigyük az osztályra vagy a közösségbe a betegséget, akár tünetmentesen is. Nyilván egy krónikus betegellátó osztályon ez végzetes lehetne. Úgyhogy még fokozottabban odafigyeltünk arra, hogy minél kevesebb emberrel találkozzunk, minél kevesebb üzletet látogassunk, minél többször fertőtlenítsünk.

DR. CSÁSZÁR VERONIKA

felnőtt háziorvos

– Miért pont az orvosi pályát, azon belül pedig a háziorvoslást választotta?

– A Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumba jártam Szombathelyre, és valamikor a gimnázium elején jött az a gondolat, hogy az orvosi pályát választom. A háziorvosi pálya pedig talán azért jött, mert szerettem volna közvetlenebb kapcsolatot a betegekkel. Az osztályos munka szerintem egy kicsit kerekte közé zárt, ez nekem jobban tetszett.

– Szerteágazóbb feladatokat lát el, mint azt sokan elsőre gondolnák. Mik tartoznak ezek közé?

– A sárvári 3. számú körzet mellett Sitke község betegellátása is hozzám tartozik, illetve 2014 decemberétől, amióta a második szakvizsgámat, a foglalkozás orvostant is megszereztem, foglalkozás-egészségügyi ellátást is végzünk. Az orvosi ügyelet ellátása tulajdonképpen hab a tortán.

– Az elmúlt egy év meglehetősen sűrű volt az Ön számára, hiszen Sárváron költözött a háziorvosi rendelő és az ügyelet, majd bejött a járványhelyzet, mindeközben Önnek kisgyermek született. Mennyire élte meg neheznek ezt az időszakot?

– A változás mindig nehézséggel jár. A költözés miatt felmerülő problémákat meg kellett oldani, de most már örülünk neki, talán megszoktuk az új helyet. Próbáljuk a legjobbat kihozni belőle. Valóban nem volt egyszerű ezt egy másfél hónapos gyermek mellett megoldani. Aztán öt hó-

Dr. Császár Veronika – Fotó: Mogyoróssy Márton

napos volt, amikor vissza kellett jönnöm a vírushelyzet miatt ismét. A család támogatása nélkül ez nem mehetett volna.

– Hogyan fogadták a vírushelyzet miatt bevezetett változásokat a betegek?

– Pozitív volt, elfogadták. Jobban rá lettek kényszerítve arra, hogy a telemedicina lehetőségeket igénybe vegyék. Egy-két negatív visszajelzéstől eltekintve, azt gondolom, hogy zökkenőmentes volt.

– Mennyire kértek tanácsot az emberek a járványhelyzetben, jellemző volt-e esetleg, hogy félelem alakult ki bennük?

– Magától a betegségtől való félelem az jelen volt, azt el kell ismernem. Megpróbáltunk a lehetőségekhez mérten maximálisan segíteni akár telefonon, akár e-mailben. Ahol ez nem volt megoldható, ott megbeszéltünk a beteggel egy időpontot, és megvizsgáltuk.

– Mennyire volt nehéz, hogy sok esetben távolról, telefonon keresztül kellett gyógyítani?

– Ez vírushelyzettől függetlenül mindig nehéz, az orvos-beteg találkozást

nem helyettesíti semmi. A fizikális vizsgálat 90 százalékban elmaradt. Az orvosi tapasztalatunkra tényleg nagyobb szükség volt ebben a helyzetben.

– Mindenki beszél arról, hogy várható egy második hullám. Milyen útmutatása lenne az emberek számára, mire érdemes figyelni?

– Az óvintézkedéseket, amiket eddig ajánlott a népegészségügyi intézet, be kell tartani. Ilyen a szájmascskviselés zárt helyen és a kézfertőtlenítés. Ha ezeket betartjuk, akkor nemcsak a koronavírusnak, de bármilyen más cseppfertőzéssel terjedő betegségnek a kialakulását is meg tudjuk előzni.

DR. CSÁSZÁR VERONIKA

Időpontkérés a **95/320-174-es** telefonszámon, a sárvári rendelési időben:

	SÁRVÁR	SITKE
Hé:	08.00–11.00	–
Ke:	13.00–15.00	08.00–09.30
Sze:	08.00–11.00	–
Csü:	13.00–15.00	08.00–09.00
Pé:	08.00–10.30	–

VÉNYÍRÁS:

Lehetőség szerint hétfőn vagy szerdán 8–11 között, a **95/320-174-es** telefonszámon vagy a **sarvar3szkorzet@gmail.com** e-mail-címen rendelhetik meg rendszeresen szedett gyógyszerekhez a receptet, amit 1 munkanapon belül elektronikusan feltöltenek.

Közösségi összefogással épült

Újságunk aktuális számában egy közösséget összekovácsoló kezdeményezést szeretnénk olvasóinkkal megismertetni. A Dózsa utca lakói együttesen egy kis grillező helyiséget alakítottak ki, ahol most már havi rendszerességgel összegyűlnek. A részletekről az ötletgazdát, Horváth Endrét kérdeztük.

– Mi adta az ötletet?

– Már amikor megvásároltuk a telket, nagyon megtetszett az utca végi erdős terület, és akkor fogalmazódott meg bennem, hogy itt egy közösségi teret kellene kialakítani az utcabelieknek, hiszen sok gyermekes család él itt. Az építkezéssel párhuzamosan megtisztítottuk az aljnövényzetet, folyamatosan gondoztuk, és lassan kialakult a mostani formája. A mai rohanó világban próbáljuk az utcabeliekkel az emberi kapcsolatokat kialakítani és megtartani, hogy ne csak elmenjünk egymás mellett, hanem baráti beszélgetésekre is jusson idő. Természetesen ezzel a gyerekeinket is próbáljuk ösztönözni arra, hogy személyesen is kommunikáljanak egymással, ne kizárólag az informatikai/telekommunikációs eszközökön keresztül.

Készül a grillező

– Segített valaki a megvalósításban?

– Örömrökre a többiek is támogatták az ötletet, és többen is részt vettek az utcából a grillező megépítésében. Kicsik és nagyok egyaránt lelkesek voltak.

– Mennyi család jött össze az első összejövetelen?

– 6–7 család már az első alkalommal összejött.

– Milyen élményekkel gazdagodtak? Hogy érezték magukat mások, milyen volt a visszhangja?

– Többiekkel való beszélgetés során mindenkitől pozitív visszajelzést kaptunk. Reméljük, a következő alkalomkor mások is kedvet kapnak, és szívesen csatlakoznak kortól függetlenül. Amíg az idő engedi, szeretnénk havi rendszerességgel egy kis sütögetést tartani, amire a többiek is vevők, hiszen már az első alkalom után felmerült a folytatás igénye. Hosszabb távú terveink között szerepel még egy lábteniszpálya kialakítása.

Bozi-Vörös Zsófia

A Géniusz Kürtegyüttes koncertje Sitkén

A XXVII. Heteyi Nemzetközi Művészeti Napok záró hétvégéjén három koncertet is adott az együttes: Jánosházán, Sitkén és Egyházashetyén.

A sitkei Szentháromság-templom önmagában is megér egy kirándulást. Mai barokk formáját 1767–1674 között kapta, de múltja az 1300-as évekre nyúlik vissza. A román kori Szent Lőrinc templomra épült, a mellékoltár ennek nyomait őrzi. A főoltárt a négy egyházatya ember nagyságú aranyozott szobra övezi. (Páris Mihály alkotása, az oltárkép Dorf-

meister István alkotása.) A szentély alatt a Felsőbüki Nagy család temetkezett. 2000–2001-ben újult meg a templom külső képe.

A Seeman László vezette kürtegyüttes korosztályokat ível át: mesterek, tanítványok és tanítványok tanítványai muzsikálnak együtt. Egyházashetyére már hazajárnak, sokadszor tartják itt nyári mesterkurzusait.

Zenei repertoárjuk is mindenen átívelő volt, klasszikustól a modernig, operától a jazzig, amit csak a hangszer elbír: más-más felállásban, az adott műnek megfelelően.

Sokan hallgatták a kürtegyüttes műsorát

Vendégük hazai volt, az egyházashetyei Zolnai Fanni fuvolajátéka adott gyönyörű betéteket Debussy- és Mozart-művekkel. A templom

csodás akusztikája, hangulata csak sokszorozni tudta az élményt.

Dr. Kereszty Gábor (Vaskarika)

A vírushelyzet sem rettentette el a táborszervezőket

Községünkben szinte egész nyáron volt lehetőségük a gyerekeknek, hogy közösségben, tartalmasan töltsék el idejüket, hittantábor, színitánoda, angol-, kézműves, dráma, életmód és falusi élménytábor közül választhattak.

HITTANTÁBOR EGY KICSIT MÁSKÉPP

Az idei év mindenki számára sok újdonságot és változást hozott. Így volt ez a falunkban megtartott hittantáborral is, melyben csak korlátozott létszámmal vehettek részt az érdeklődő gyermekek. Már a megérkezésükkor is új élmény fogadta az érkezőket, hiszen a tábor területére való belépéshez szükséges regisztráció ebben az évben nem a közösségi ház előtt, hanem a nagy, utcai kapunál volt. Mindennek csupán anynyi volt az oka, hogy az előírásoknak megfelelően csak a táborozók léphettek a plébánia területére, hozzátartozók nem. Így aztán a kisebb gyermekek óriási bőrröndjeit azok a nagyfiúk segítették a szálláshelyükre vinni, akik már évek óta a közösség lelkes, visszatérő tagjai.

A programban is sok minden változott az előző évekhez képest. Nem utaztunk busszal kirándulni, és

nem hódítottuk meg a Sárvári Fürdő medencéit sem, csupán a tábor területén töltöttünk el néhány napot. Ami újdonság volt, hogy a bentlakók kiélhették a kreativitásukat pólókészítésben. Eddig mindig előre elkészített, közös tábori felsővel gazdagodhatott mindenki. Most azonban egy kicsit mindenki egyedi lehetett, hiszen annak ellenére, hogy minden csapat csupán egyféle színt használhatott a megkülönböztetés miatt, mégis minden póló más mintát kapott. A lelkesebb gyermekek többet is készíthettek más színeket felhasználva.

A csapatok ismét versengtek egymással különböző állomásokon, ahol többek közt kvízeket kellett kitölteniük, dalszöveget kellett komponálniuk, és még sok más érdekes feladattal néztek szembe. Minden csapat másban csillogtatta meg a te-

hetségét, de egyaránt ügyesek voltak mind. Fakultatív programként a gyerekeknek lehetőségük volt megtekinteni, hogy miként készül az

borozó napjait segítette, kreatív ajándékokkal lepte meg, persze mindezt titokban.

Az előzőekben felsoroltakon kívül még rengeteg lehe-

A hittantábor résztvevői

ostya, valamint gyertyaöntéssel tölthették el az időt.

A napok állandó része volt a reggeli gitáros szentmise, melyet Balasi István plébános úr celebrált. Emellett mindennapjainkat színesítette az „angyalkázás”, melyben mindenki egy általa kihúzott tá-

tóság adódott a szórakozásra (számháború, éjszakai túra, stb.), de azt hiszem, ennyi ízelítő is jól mutatja, hogy aki ebbe a táborba eljön, az nem unatkozhat, biztosított a vidámság és a jókedv.

Gróf Annamária

NYÁRI GYERMEKTÁBOR

17. nyári táborunkban 59 gyermek töltötte vidáman, szabadon, ugyanakkor tartalmasan szabadidejét. Nagy örömünkre szolgált az a felajánlás Molnárné Németh Rita részéről, hogy Berghoffer Tamással együtt – Márti néni dráma tábora helyett – angoltáborot tartanak, így a gyermekek egy része kezdő, illetve haladó

Oti nénivel a színpadon

szinten az angol nyelvtudását fejleszthette délelőttönként. (De erről Rita ír majd bővebben.) A kisebbek a kézműves foglalkozások alatt kukacos almát készítettek Szentteleki Szilvia, légyfogó békát Gróf Annamária útmutatása alapján. Kondorné Bujtor Bernadett pedig a szalmafonás rejtelseibe vezette be a gyerekeket. Emel-

Krumplipucolás közben

lett drámafoglalkozásokon vettek részt Pappné Horváth Ottília vezetésével, „A büszke tölgyfa” meséjét dolgozták fel a különböző drámajátékok mellett. Ezenkívül volt egy harmadik csapat is, őket úgy hívtuk, hogy az életmódosok. Az ő részükre volt a legnehezebb programokat találni, hisz 6 éves kislány ugyanúgy volt benne, mint 14 éves fiú. Végül is sikerült érdekes elfoglaltságokat találni részükre. Megtanulhatták a programozás alapjait és a bemutatott robot működését Potor Krisztinával, volt tibeti hangtálas hangpancsi Györgyiné Kőrösmezei Ágnes jóvoltából. Többek közt a helyes kézmosásról és annak fontosságáról is hallgattak előadást Vörösne Bognár Katalintól. S ami a legmeglepőbb volt számomra, hogy

a gyerekek egyik legnépszerűbb elfoglaltsága a krumplipucolás volt, melyből aztán később franciasalátát készítettünk. Öröm volt velük lenni a közös munka alatt. Kipróbáltuk velük, hogy tudják illatukról, tapintásukról felismerni a különböző tárgyakat, Cordier Bálinttal pedig sok ügyességi, mozgásos feladatban volt részük. A délután mindig a sportolásé volt. Hétfőn gyalog túráztunk a Kalapos-kúthoz, nagy élmény volt a gyerekeknek rendőri biztosítás mellett átkelni a főúton. Kedden kosárlabdáztunk, aerobikoztunk Németh Eszttel, pe-tanque-oztunk Havasi Jóska bácsival, és természetesen fociztunk és röplabdáztunk. A tokorcsi Sághegy Íjász és Hagyományörző Egyesület tagjai pedig nem csak az

íjászkodás fortélyaira tanították a gyerekeket, hanem sok érdekes játékot is hoztak magukkal.

Szerdán Martonfalvi Mária kerékpáros túravezető irányításával egészen Bottyán majorig kerékpároztunk el, sajnos a bizonytalan idő miatt hamar vissza kellett jönnünk. Az itthon maradottakkal Germánné Cseszkó Blanka és Oti néni játszott egy jót. Persze nem maradhatott el a csapatok közötti vetélkedő sem, melyet csütörtökön a Kápolna-dombon tartottunk meg. Pénteken délután pedig az egészséges ételekről hallgattuk meg Életkertes Petit,

tak, de a szülőknek, támogatóknak köszönhetően szinte minden napra jutott valami finomság is. Móroczné Vass Boglárka két nap is finom süteménnyel örvendeztette meg a gyerekeket.

A tábor mesebemutatóval és táborüzzel zárult.

A táborban közösségi szolgálatot 12 középiskolás végzett, valamennyien régi táborozóink voltak.

Köszönjük a többi segítő munkáját is, hisz táborunk sikerének egyik fő titka, hogy az itt tevékenykedők jószándékból, mindenféle anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzik a rájuk bízott

A Kalapos-kútnál

aki ananászos vitaminbomba zöld turmixot és „mindenmentes” banános csokitortát hozott nekünk.

A gyerekek háromszori étkezést, gyümölcsöt kap-

feladatokat. Reméljük, a jövőben is számíthatunk rájuk, hisz csak összefogással életképes ez az egész.

Gróf Lászlóné

ANGOLTÁBOR

A kezdetek... Emlékszem, amikor először megfogalmazódott bennem az angoltábor ötlete. Arra gondoltam, hogy mi az, amivel én is tudok a gyerekeknek adni és a szülőknek segíteni a hosszú nyári szünet alatt. Az idegennyelv-tudás egyre jobban felértékelődik. Nemcsak tankönyvszagúan, hanem szórakoztatva és játékosan is lehet tanulni, még magasabb szinten is. Két szinten hirdettük meg a táborot, mivel szerettem volna olyan gyerekekkel is megismertetni az angol nyelvet, akik talán még sohasem hallottak

egyetlen angol kifejezést sem. A haladó csoportba pedig olyan gyermekeket vártunk, akik már az alapismereteket elsajátították ebből a nyelvből. Bevallom, nem gondoltam volna, hogy ekkora érdeklődés lesz a nyelv iránt. Hetekkel a tábor előtt elkezdtem az anyagok összeállítását, mivel minden egyes nap tematikáját pontosan kidolgoztam mindkét csoport számára. A haladók számára közel 1000 szót gyűjtöttem össze több témakörből, szövegtérítési, kirakós, zenés, játékos feladatokat válogattam össze. A kezdők

sámára az alapszókincset kialakító szóképeket, az egyszerűbb nyelvismertetést átadó játékos, rajzos feladatokat szemezgettem. Az anyagok kivitelezésében Gróf Annamari óriási segítséget jelentett nekem. Minden anyagot a megfelelő darabszámban elkészített számomra. Hogy mindenki el tudja képzelni, mekkora köszönettel tartozom neki, ezért egyetlen számot kiemelnék. Közel 8000 db szóképet készítettem el nekem laminálva és szétvágva, amivel a gyerekek dolgozni tudtak. És ez csak a haladók szókin-

anyaga volt 5 példányban (az 5 csoport részére) angolul és magyarul összerakva. Vele kezdtem a sort, mert szeretném odaadó munkáját ebben a formában is megköszönni. Nélküle nem valósulhatott volna meg így a tábor. Van még valaki, akit szeretnék kiemelni. Elárulom, hogy az ő inspirálására fogant meg bennem az angoltábor gondolata. Tamás angol tanárként végzett, külföldön is tanított, majd végül a tanári pályát maga mögött hagyva ma már más területen dolgozik. De a gyerekek támogatása és az angol nyelv azóta is szívügye. Ő lett végül az, aki a haladó csoportot felkarolta és az egész hetet a gyerekekkel töltötte. Neki köszönhetem, hogy Chris McDonald és családja is ellátogatott táborunkba és így a gyerkőcök anyanyelvi angol előadást is hallhattak. Jómagamról annyit, hogy nem vagyok angol tanár. De ahhoz, hogy a tudásunkat átadjuk, sokszor nem tanári diplomára van szükség, hanem egyszerűen csak cselekvő jóakaratra. Még mielőtt valaki magában mosolyogva most azt hinné, hogy lehet, én is most kezdtem az angol nyelvet a kezdő csoporttal, azért elárulom, hogy ez nem így van. Több, mint 20 évig multinacionális cégeknél dolgoztam, ahol az angol nyelvet napi szinten használtam. Nem szeretném a sorból a segítőimet sem kihagyni. Néha szoktam azon gondolkodni, hogy vajon ennyire szerencsés vagyok, hogy mellem mindig kiváló segítők csatlakoznak. A haladó csoportot Molnár Anna (a lányom) és Pénzes Péter támogatta, míg a

Molnárné Németh Rita gyerekekkel angol foglalkozás közben

kezdőknel a munkámat Mórocz Natália és Taliszter Dzsenifer segítette. Ha valaki eddig azt gondolta volna, hogy egy tábor megvalósítása sok-sok ember segítő munkája nélkül megvalósulhat, az nagyot téved. Ez egy csapatmunka azért, hogy a gyerkőcök egyszerre tudást és életre szóló élményeket is kaphassanak. Mert ez volt a célom... mindkettőt adni. Reggelente a felszabadult, várakozással teli, vidám, mosolygó gyermeki arcokból töltődni, akik az angoltáborba érkeztek, óriási örömet jelentett számomra. Persze azért azt ne gondolja senki, hogy az egyes feladatok közé beiktatott szüneteket nem várták a gyerekek. Dehogynem, hisz gyerekek. De tudták, hogy itt nem kell fe-

szengeni, itt nincs jó vagy rossz, itt csak élményteli tudásszerzés van, amiből ők csak kaphatnak. A délutánok gyermekeket, felnőtteket összekovácsló hangulata fantasztikus volt. Együtt játszani, hangozatosan szurkolni, a délelőtti tanító-diák viszonyból délutánra játékos társává válni számomra hihetetlen élmény volt. Bízom benne, hogy minden gyerkőcnek életre szóló emlékadtunk idegennyelv-ismerettel fűszerezve. Végezetül szeretném megköszönni a szülőknek a bizalmukat, hogy rám bízta a gyerkőceiket és hittek benne, hogy ez a kezdeményezés egy jó ötlet lesz. Köszönöm nekik.

Molnárné Németh Rita

FALUSI ÉLMÉNYTÁBOR

Idei falusi élménytáboraimban igyekeztem megmutatni azt az életformát, ami esetleg a városban élő, de még sokszor a falusi gyerekek számára is újdonság, különlegesség. Szerettem volna, hogy lássák, hogy telefonok és kutyük nélkül is tartalmasan el lehet tölteni egy, két, némely esetben három hetet is. A természet és az állatok közelsége, a velük való bánásmód megismerése, vagy akár az elvégzett munka mind-mind hozzájárul a gyerekek testi és szellemi fejlődéséhez. A hét végére a kezdetben ismeret-

len gyerekek csapattá, sok esetben barátokká váltak. A tartalmas programok sem hiányoztak, túráztunk, lovagoltunk, lovaskocsiztunk, traktoroztunk, fászkodtunk, bicikliztünk, csodás képeket festettünk, horgásztunk, vagy éppen csak a sárban dagonyáztunk. Bízom benne, hogy minden gyerkőc legalább egy, életre szóló élménnyel gazdagodhatott nálunk. Végül hadd idézzem az egyik gyerkőc anyukájának kedves szavait:

„Nem volt lehetőségem arra, hogy megköszönjem ezt

A tábor résztvevői

a fantasztikus hetet. A kisfiam annyira jól érezte magát. Már alig várja, hogy jövőre újra mehessen. Nagyon szépen köszönjük a sok-sok élményt, amit ez a hét adott neki. Egyfolytában mesél. Örülök, hogy legalább egy kis időre igazi gyerekkort kapha-

tott nálatok, amilyen nekem is volt a mamiéknál ott, Sitkén, három házzal arrébb. Jövőre is számíthatsz ránk. A mai rohanó világban egy kincs a kis táborod, és te is, hogy ezt örökösd és átadod a gyerekeknek.”

Kiss Melinda

Dylan, a bajnok

Gyerekkorom óta nagy kutyabarát vagyok, szerencsére a szüleim is, így mindig volt a családukból egy vagy két kutya, akik mellett felnőttem. Többféle fajta volt, nem ragaszkodtam egy bizonyos típushoz... tavaly februárig, mikor (szakmámból kifolyólag) volt szerencsém fotózni egy ausztrál juhászkutyát, akinek a személyisége, jellege, külseje teljesen magával ragadott. Utána napokig járt rajta az agyam, éreztem, hogy dolgom van ezzel a fajtával... Elkezdtem utánaolvasni, tájékozódni. Megtudtam, hogy Magyarországon nem egy elterjedt fajta, alig néhány kennel van, aki foglalkozik tenyésztéssel, és emiatt nem is egyszerű hozzájutni. Felvettem a kapcsolatot a fajtahonosító tenyésztéssel, ahol egy nagyon kedves hölgy tájékoztatott, hogy legközelebb április végére várható alom, meg is beszéltük, hogy mi csak „hobby célra” keresünk kutyát, nem áll szándékunkban tenyésztetni, kiállításra vinni, versenyeztetni stb. (hobby célra olyan kutyát adnak, akit valami apró – külső szemlélő számára teljesen jelentéktelen – hiba miatt nem javasolnak tenyésztésre, ezért ivartalanítási kötelezettséggel jár). Aztán megszülettek a kiskutyák, felhívott a hölgy, hogy az a helyzet, hogy ez az alom nagyon jó szülőktől származik, és a kölykök is nagyon jól sikerültek, nem igazán hiszi, hogy ebben az alomban lesz „csak hobbykutya”. Várunk másik alomra?... Elutaztunk, hogy megnézzük a kölyköket, egyik szebb volt, mint a másik... És akkor megláttam a gyönyörű kék szempárt, amibe teljesen beleszerettünk... nem akartunk tovább várni,

akkor és ott eldöntöttük, Őt akarjuk. A neve is magáért beszélt: Silver Dream Aussie's Give me Chance, adj esélyt.

Hazahoztuk, az első pillanattól nagy volt a szerelem. Elkezdtünk vele kutyavibá járni, majd kutyasuliba, és közben eldöntöttük, hogy ha már így alakult, nézzük meg, külső szemlélő, fajtára specializálódott bírók hogy látják Dylant. Előtte teljesen ismeretlen terület volt számunkra a kiállítás, ezért vettünk magánórát is, hogy felkészítsük rá, amennyire lehet.

A karantén alatt kiállítások sem voltak, így Dylan élete első kiállításán 2020 júniusában, Pápán vett részt

(14 hónaposan), ahol kitűnő minősítéssel az ott lévő ausztrál juhások között fajtagyőztes (Best of Breed) lett, ezen felül a legszebb fiatal kutyák versenyén 2. helyezést ért el (Reserved Junior Best In Show). Ezek az eredmények már önmagában nagyon sokat jelentettek, de leginkább azért voltunk rá büszkék, mert a mi kis bohókás, örökmozgó, ugribugri kiskutyánk olyan komolysággal és felkészültséggel állt a ringben, mintha mindig is ezt csinálta volna.

A következő kiállítása Szilvásváradon volt, 2020. augusztus 22–23-án. Első nap a kitűnő minősítéssel elnyerte a 'Fiatal Magyar

Bajnok' címet (Hungarian Junior Champion), másodikon pedig – minden várakozásunkat felülmúlva – fajtagyőztes címmel fiatal kategóriában és összesített kategóriában is bekerült a Best In Showra (ami a fajtagyőztes kutyák közötti verseny, a kiállítás legszebb kutyája címért), ahol a bírók mindkét kategóriában őt ítélték meg a legjobb, legszebb kutyának, és így Dylan került a dobogó legfelső fokára (Junior BIS és BIS).

Nyilván, nekünk Ő a legkedvesebb, legszebb, legimádnivalóbb szőrös kismaci, bírói megítéléstől függetlenül is, de azt álmodunkban sem gondoltuk volna, hogy élete második versenyén ilyen rangos elismerésekben részesül.

Rendkívül büszkék vagyunk rá, mert a legnagyobb melegben, több ezer kutya és ember között, mindenféle izgalmas szagokkal körülvéve is a maximumot nyújtotta, kiegyensúlyozottan, nyugodtan, békésen, mint egy vérbeli profi, pedig még csak 16 hónapos.

Amit mindenképp szeretnék megjegyezni, hogy egy kutya kiállításon elért sikere nemcsak a kutya és a gazdája érdeme, ezért nagyon hálásak vagyunk a minket mindenben segítő tenyésztőjének, a felvezetőjének (aki a ringben bemutatja a kutyát), Dylan „tanító néni-jének”, kozmetikusának is. És személy szerint nagyon hálás vagyok a Férjemnek, aki nem nézett teljesen hülyének, mikor közöltem vele, hogy nekem bármi áron, de kell egy ausztrál juhász, és ebben is – mint mindenben – támogatott és segített.

Ismét pattoghat a labda

EREDMÉNYEKRŐL, TERVEKRŐL BESZÉLT A FUTBALLCSAPAT EDZŐJE, POÓS GUSZTÁV

Sajnos a tavaszi fordulónak hamar véget vetett a járvány. Pedig bizakodtunk, hogy feljebb jutunk a tabellán, hisz három meccsen kétszer győztünk, Alsóújlak ellen pedig döntetlent játszottunk. Így a befejezetlen bajnokságot a 18. forduló után a 12. helyen zártuk. Az edzéseket csak addig hagytuk abba, amíg nem volt engedélyezve, a csapat tagjai lelkesen jártak edzeni. A bajnokság megkezdése előtt nyolc edzőmérkőzést játszottunk. Sajnos a 2020/2021-es bajnokság nagyon kedvezőtlenül alakult számunkra. Az első két meccset simán nyerhettük volna, de mindkétszer a hosszabbításban kapott góllal lett az eredmény döntetlen. A harmadik meccsen pedig az egyenlítésért küzdöttünk, ehelyett szintén a hosszabbításban kapott góllal lett 3:1 a végeredmény. Büszkék vagyunk az ificsapatra, amely a 2019/2020-as bajnokságot a 11. helyen fejezte be, jelenleg pedig a 8. helyen állnak.

Létszámgondjaink nincsenek, 21 felnőttel és 23 ifistával kezdtük el a baj-

veszélyeztetné, gondolok én például arra, hogy jelenleg nincs olyan játékos, aki anyagi ellenszolgáltatást kapna a játékáért. S ez szerintem sokat számít.

zek mosásához mosógépet, szárítógépet vásároltunk, ami hosszútávon jó befektetés, hisz nagyon sok pénz ment el a mosatásra. A Magyar Falu Prog-

A felnőtt csapat az új szerelésben

Nagy segítség, hogy Samu Tibor és Jenei József elvállalták a pályagondnoki feladatokat, ehhez sikerült egy fűkaszát is beszerezni. S amiért még leírhatatlanul hálásak vagyunk, hogy az ificsapat

ramban fűnyíró traktorra pályáztunk, még nem tudjuk, nyertünk-e.

Az óvodásokat és kisiskolásokat szeretnénk bevonni a Bozsik-programba. A TAO adta lehetőségeket szeretnénk maximálisan kihasználni, hisz nem tudjuk, hogy meddig lesz rá lehetőség. Nagy álmunk, hogy a TAO segítségével a pályát öntözőberendezéssel lássuk el. Abban az osztályban, ahol játszunk, a mi pályánk a legrosszabb, szinte valamennyi már fel lett újítva. Bízom benne, hogy célunk elérésében a falu vezetése támogatja a csapatot. Azt már elértük, hogy több helyi és helyi érdekeltségű vállalkozó támogatja a csapatot, nekik nagyon hálásak vagyunk. Nekik évzáró rendezvényünkön mondtunk személyesen is köszönetet. De mivel az adóév kitolódása miatt még nem teljes a támogatók névsora, és nem szeretnénk, ha valaki is kimaradna, ezért most személy szerint nem sorolunk fel itt senkit. De szándékunkban áll a pályára egy olyan molinót készíttetni, amelyen mindenki szerepel már.

S ami még fontos lenne, hogy a falu lakossága visszatérjen a pálya szélére, mert sajnos nem sokan vannak, akik a csapat sorsát szívükön viselik. Mi várunk mindenkit szeretettel!

Gróf Lászlóné

Az ificsapat az ölbői mérkőzés előtt

nokságot. Sajnos Molnár Ádám a több játéklehetőség reményében eligazolt Ikervárra. Nagyon sajnáljuk, és itt is meg szeretném köszönni a vezetőség nevében, hogy az elmúlt 13 évben nem csak a játékával járult hozzá, hogy a sitkei csapat megmaradjon, de sokat is segített a csapat körüli teendőinkben.

Egyelőre nem tűztünk ki komolyabb célt, mint egy kicsit elmozdulni az utolsó helyekről. Mind a felnőtt, mind az ificsapat lelkesen edz, nincs olyan csapatomból körülmény, ami a csapat egységét

szállításához Toldi Csaba vállalkozó a buszait térítésmentesen rendelkezésünkre bocsátja, Dombay Zoltán és kollégái pedig az idegenbeli meccsekre kéthetente társadalmi munkában szállítják a gyerekeket.

Anyagi gondjai nincsenek a csapatnak, az idei évben támogatóinknak hála a TAO-s pályázatokat elég szépen sikerült feltölteni, ebből minden egyes játékosnak sikerült közel ötvenezer forint értékű sportfelszerelést beszerezni. A meszes vonalazót lecseréltük, a me-

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Új tekepályán várja a bajnoki rajtot a sitkei tekecsapat

Az előző kiírásban, csapatunk első NB 2-es szereplésén rögtön az 5. helyen sikerült végeznünk a koronavírus járvány miatt korábban lezárt bajnokságban. Az eredményre büszkék vagyunk, viszont a további fejlődést és előkelőbb helyezést tűztük ki célul magunknak az új szezonra.

Germán Ervin tulajdonos a nyáron tekepálya-felújítási projektbe kezdett bele a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület támogatásával és – csapatunk segítségével, lelkesedésével kiegészítve – nagyon szép eredményt sikerült elérni.

A pálya átadására és felavatására augusztus 23-án került sor, amelyen a baráti Bögöte csapatát láttuk vendégül. A mérkőzésen 6:2-es arányú győzelmet szereztünk, több szép hazai eredménnyel.

További felkészülésünk során az Ajkán megrendezett nemzetközi tornán vettünk részt, amelyen csapatban és egyéniben is szép eredményeket sikerült elérnünk. (Bertha Balázs 509 fa, Horváth Ádám 508 fa, Orbán Csongor 547 fa, Györkös Péter 556 fa)

A bajnoki rajt hetében mindegyikünk többször kilátogatott Sitkére edzeni, mivel még be kell gyakorolnunk, szoknunk kell a felújított pályát, amelyen jobb eredményekre, több ütött fákra számítunk a korábbiaknál is.

Az őszi szezonban a hazai mérkőzéseket a következő napokon, a megszokott vasárnap délelőtt 10 óras időpontban játsszuk:

Sitke – Lovászi 2 : 6

Sitke – Vonyarcvashegy 7 : 1

Sitke – Lenti 4 : 4

Sitke – Resznek 2020. október 11.

Sitke – Csákánydoroszló 2020. november 22.

Sitke – Szentgotthárd 2020. december 6.

MÉRKŐZÉSEINKRE TOVÁBBRA IS SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT! HAJRÁ, SITKE!